Europeiska gemenskapernas

officiella tidning

ISSN 1024-3054

L 272

fyrtiofemte årgången

10 oktober 2002

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I *Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk*

Kommissionens förordning (EG) nr 1789/2002 av den 9 oktober 2002 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 1

⋆ **Kommissionens förordning (EG) nr 1790/2002 av den 8 oktober 2002 om fastställande av enhetsvärdena för tullvärdesbestämmelse när det gäller vissa lättfördärvliga varor** 3

⋆ **Kommissionens förordning (EG) nr 1791/2002 av den 9 oktober 2002 om godkännande av de kontroller som görs i Marocko av överensstämmelse med handelsnormerna för färsk frukt och färska grönsaker före import till Europeiska gemenskapen** 7

⋆ **Kommissionens förordning (EG) nr 1792/2002 av den 9 oktober 2002 om undantag från förordning (EG) nr 449/2001 vad gäller ansökningar om förskottsbetalning av stödet för tomater för regleringsåret 2002/2003** 9

⋆ **Kommissionens förordning (EG) nr 1793/2002 av den 9 oktober 2002 om fastställande för regleringsåret 2001/2002 av den beräknade olivoljeproduktionen och det enhetsbelopp för produktionsstöd som får betalas ut i förskott** 11

⋆ **Kommissionens förordning (EG) nr 1794/2002 av den 9 oktober 2002 om rättelse av förordning (EG) nr 1249/2002 om ändring av förordning (EG) nr 2366/98 om tillämpningsföreskrifter för systemet med produktionsstöd för olivolja för regleringsåren 1998/1999–2003/2004** 13

⋆ **Kommissionens förordning (EG) nr 1795/2002 av den 9 oktober 2002 om ändring av förordning (EG) nr 1623/2000 om tillämpningsföreskrifter för förordning (EG) nr 1493/1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin, vad beträffar marknadsmekanismerna** 15

⋆ **Kommissionens förordning (EG) nr 1796/2002 av den 9 oktober 2002 om ändring av förordning (EG) nr 1491/2002 om tillämpningsföreskrifter för de specifika åtgärder beträffande vin till förmån för de yttersta randområdena som införs genom rådets förordningar (EG) nr 1453/2001 och (EG) nr 1454/2001** 19

(Fortsättning på nästa sida)

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

Innehåll (Fortsättning)

Kommissionens förordning (EG) nr 1797/2002 av den 9 oktober 2002 om fastställande av importtullar inom rissektorn 20

Kommissionens förordning (EG) nr 1798/2002 av den 9 oktober 2002 om utfärdande av importlicenser för färskt, kylt eller fryst nötkött av hög kvalitet 23

Domstolen

⋆ **Ändring i domstolens rättegångsregler av den 17 september 2002** 24

II *Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk*

Kommissionen

2002/778/EG:

⋆ **Kommissionens beslut av den 9 april 2002 om den stödordning C 74/2001 (ex NN 76/2001) som Belgien planerar att genomföra till förmån för diamantsektorn** [1] *[delgivet med nr K(2002) 1345]* 25

Rättelser

⋆ **Rättelse till kommissionens förordning (EG) nr 2535/2001 av den 14 december 2001 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1255/1999 när det gäller ordningen för import av mjölk och mjölkprodukter och om öppnande av tullkvoter (EGT L 341 av den 22.12.2001)** 35

SV

[1] Text av betydelse för EES

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1789/2002

av den 9 oktober 2002

om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker [1], senast ändrad genom förordning (EG) nr 1498/98 [2], särskilt artikel 4.1 i denna, och

av följande skäl:

(1) I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguayrundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

(2) Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 10 oktober 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 9 oktober 2002.

På kommissionens vägnar
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk

---

[1] EGT L 337, 24.12.1994, s. 66.
[2] EGT L 198, 15.7.1998, s. 4.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 9 oktober 2002 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(EUR/100 kg)

KN-nr	Kod för tredje land (1)	Schablonvärde vid import
0702 00 00	052	68,3
	096	44,6
	999	56,5
0707 00 05	052	92,6
	999	92,6
0709 90 70	052	82,6
	999	82,6
0805 50 10	052	59,7
	388	64,0
	524	62,2
	528	53,5
	999	59,9
0806 10 10	052	110,3
	064	124,7
	400	208,2
	999	147,7
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	096	41,3
	388	127,7
	400	59,1
	512	89,3
	804	76,4
	999	78,8
0808 20 50	052	95,3
	999	95,3

(1) Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2020/2001 (EGT L 273, 16.10.2001, s. 6). Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1790/2002

av den 8 oktober 2002

om fastställande av enhetsvärdena för tullvärdesbestämmelse när det gäller vissa lättfördärvliga varor

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om upprättandet av en tullkodex för gemenskapen ([1]), senast ändrad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2700/2000 ([2]),

med beaktande av kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om fastställande av tillämpningsföreskrifter till förordning (EEG) nr 2913/92 om upprättandet av en tullkodex för gemenskapen ([3]), senast ändrad genom förordning (EG) nr 444/2002 ([4]), särskilt artikel 173.1 i denna, och

av följande skäl:

(1) I artiklarna 173–177 i förordning (EEG) nr 2454/93 fastställs kommissionens kriterier för bestämmande av de periodiska enhetsvärdena för de produkter som avses i klassificeringen i bilaga 26 i den förordningen.

(2) Genom tillämpningen av de regler och kriterier som fastställs i ovannämnda artiklar på de uppgifter som meddelats kommissionen i enlighet med bestämmelserna i artikel 173.2 i förordning (EEG) nr 2454/93 kan enhetsvärdena för de avsedda produkterna fastställas i enlighet med vad som föreskrivs i bilagan till den här förordningen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De enhetsvärden som avses i artikel 173.1 i förordning (EEG) nr 2454/93 skall fastställas i enlighet med vad som anges i tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 11 oktober 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 8 oktober 2002.

På kommissionens vägnar

Erkki LIIKANEN

Ledamot av kommissionen

([1]) EGT L 302, 19.10.1992, s. 1.
([2]) EGT L 311, 12.12.2000, s. 17.
([3]) EGT L 253, 11.10.1993, s. 1.
([4]) EGT L 68, 12.3.2002, s. 11.

BILAGA

Nr	Varuslag	Belopp per enhet à 100 kg netto			
	Art, sort, KN-nr	EUR	DKK	SEK	GBP
1.10	Färskpotatis 0701 90 50	—	—	—	—
1.30	Lök (annan än sättlök) 0703 10 19	18,77	139,43	170,63	11,81
1.40	Vitlök 0703 20 00	152,88	1 135,68	1 389,78	96,16
1.50	Purjolök ex 0703 90 00	80,00	594,28	727,25	50,32
1.60	Blomkål 0704 10 00	55,28	410,65	502,53	34,77
1.80	Vitkål och rödkål 0704 90 10	41,13	305,53	373,90	25,87
1.90	Broccoli *(Brassica oleracea L. convar. botrytis (L.) Alef var. italica Plenck)* ex 0704 90 90	61,43	456,33	558,44	38,64
1.100	Salladskål ex 0704 90 90	42,28	314,08	384,35	26,59
1.110	Huvudsallad 0705 11 00	90,36	671,24	821,43	56,84
1.130	Morötter ex 0706 10 00	34,84	258,81	316,72	21,91
1.140	Rädisor ex 0706 90 90	132,46	983,98	1 204,14	83,32
1.160	Ärter *(Pisum sativum)* 0708 10 00	409,95	3 045,30	3 726,67	257,86
1.170	Bönor:				
1.170.1	Bönor (*Vigna* spp., *Phaseolus* spp.) ex 0708 20 00	95,68	710,76	869,79	60,18
1.170.2	Bönor (*Phaseolus* ssp. *vulgaris var. Compressus Savi*) ex 0708 20 00	54,23	402,85	492,98	34,11
1.180	Bondbönor ex 0708 90 00	157,74	1 171,77	1 433,95	99,22
1.190	Kronärtskockor 0709 10 00	—	—	—	—
1.200	Sparris:				
1.200.1	— grön ex 0709 20 00	460,24	3 418,90	4 183,87	289,49
1.200.2	— annan ex 0709 20 00	372,37	2 766,15	3 385,07	234,22
1.210	Auberginer (äggplantor) 0709 30 00	109,01	809,76	990,95	68,57

Nr	Varuslag	Belopp per enhet à 100 kg netto			
	Art, sort, KN-nr	EUR	DKK	SEK	GBP
1.220	Stjälkselleri *(Apium graveolens L., var. dulce (Mill.) Pers.)* ex 0709 40 00	100,48	746,42	913,42	63,20
1.230	Kantareller 0709 59 10	1 043,98	7 755,23	9 490,43	656,67
1.240	Paprika 0709 60 10	99,88	741,94	907,94	62,82
1.270	Sättpotatis, hela, färska (avsedda som livsmedel) 0714 20 10	102,82	763,81	934,71	64,67
2.10	Kastanjer (*Castanea* spp.), färska ex 0802 40 00	176,48	1 310,98	1 604,31	111,01
2.30	Ananas, färsk ex 0804 30 00	133,90	994,70	1 217,27	84,23
2.40	Avocado, färsk ex 0804 40 00	210,38	1 562,82	1 912,49	132,33
2.50	Guava och mango, färska ex 0804 50 00	156,38	1 161,69	1 421,62	98,37
2.60	Apelsiner, färska:				
2.60.1	— Blod och halvblodapelsiner 0805 10 10	45,97	341,49	417,89	28,92
2.60.2	— Navels, Navelines, Navelates, Salustianas, Vernas, Valencia Lates, Maltese, Shamoutis, Ovalis, Trovita, Hamlins 0805 10 30	43,02	319,59	391,10	27,06
2.60.3	— Andra 0805 10 50	43,98	326,71	399,80	27,66
2.70	Mandariner, (inbegripet tangeriner och satsumas) färska; klementiner, wilkings och liknande citrushybrider, färska:				
2.70.1	— Klementiner ex 0805 20 10	93,65	695,68	851,33	58,91
2.70.2	— Monreales och satsumas ex 0805 20 30	87,53	650,22	795,70	55,06
2.70.3	— Mandariner och wilkings ex 0805 20 50	81,16	602,91	737,81	51,05
2.70.4	— Tangeriner och andra ex 0805 20 70 ex 0805 20 90	54,73	406,54	497,50	34,42
2.85	Limefrukter *(Citrus aurantifolia, Citrus latifolia)*, färska 0805 50 90	133,35	990,62	1 212,27	83,88
2.90	Grapefrukter, färska:				
2.90.1	— blonda ex 0805 40 00	33,12	246,03	301,08	20,83
2.90.2	— blod ex 0805 40 00	61,68	458,19	560,71	38,80

Nr	Varuslag	Belopp per enhet à 100 kg netto			
	Art, sort, KN-nr	EUR	DKK	SEK	GBP
2.100	Bordsdruvor 0806 10 10	—	—	—	—
2.110	Vattenmeloner 0807 11 00	44,68	331,91	406,17	28,10
2.120	Meloner (andra än vattenmeloner):				
2.120.1	— Amarillo, Cuper, Honey Dew (inbegripet Cantalene), Onteniente, Piel de Sapo (inbegripet Verde Liso), Rochet, Tendral, Futuro ex 0807 19 00	63,32	470,37	575,61	39,83
2.120.2	— andra slag ex 0807 19 00	126,69	941,13	1 151,70	79,69
2.140	Päron:				
2.140.1	Päron — Nashi *(Pyrus pyrifolia)*, Päron — Ya *(Pyrus bretscheideri)* ex 0808 20 50	—	—	—	—
2.140.2	Andra ex 0808 20 50	—	—	—	—
2.150	Aprikoser ex 0809 10 00	149,44	1 110,12	1 358,50	94,00
2.160	Körsbär 0809 20 95 0809 20 05	596,40	4 430,36	5 421,63	375,14
2.170	Persikor 0809 30 90	114,50	850,56	1 040,87	72,02
2.180	Nektariner ex 0809 30 10	114,50	850,56	1 040,87	72,02
2.190	Plommon 0809 40 05	119,27	886,00	1 084,24	75,02
2.200	Jordgubbar 0810 10 00	131,51	976,92	1 195,50	82,72
2.205	Hallon 0810 20 10	361,18	2 683,03	3 283,34	227,18
2.210	Bär av arten *Vaccinium myrtillus* 0810 40 30	614,33	4 563,55	5 584,63	386,41
2.220	Kiwifrukter *(Actinidia chinensis Planch.)* 0810 50 00	164,27	1 220,29	1 493,33	103,33
2.230	Granatäpplen ex 0810 90 95	188,40	1 399,56	1 712,71	118,51
2.240	Kaki/persimoner (inbegripet sharonfrukter) ex 0810 90 95	353,06	2 622,71	3 209,53	222,07
2.250	Litchiplommon ex 0810 90 30	320,43	2 380,29	2 912,88	201,55

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1791/2002

av den 9 oktober 2002

om godkännande av de kontroller som görs i Marocko av överensstämmelse med handelsnormerna för färsk frukt och färska grönsaker före import till Europeiska gemenskapen

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2200/96 av den 28 oktober 1996 om den gemensamma organisationen av marknaden för frukt och grönsaker [1], senast ändrad genom förordning (EG) nr 545/2002 [2], särskilt artikel 10 i denna, och

av följande skäl:

(1) I kommissionens förordning (EG) nr 1148/2001 av den 12 juni 2001 om kontroll av överensstämmelse med handelsnormerna för färsk frukt och färska grönsaker [3], ändrad genom förordning (EG) nr 2379/2001 [4], föreskrivs att kommissionen får godkänna de kontroller av överensstämmelse som utförs av tredje länder före import till gemenskapen om tredje länderna ansöker om detta och enligt villkoren i artikel 7 i förordning (EG) nr 1148/2001.

(2) De marockanska myndigheterna skickade den 2 augusti 2001 en ansökan till kommissionen om godkännande av kontroller som utförs av *Etablissement Autonome de Contrôle et de Coordination des Exportations* (EACCE) under överinsyn av det marockanska ministeriet med ansvar för jordbruk, landsbygdsutveckling, vattendrag och skog. I ansökan uppges att EACCE har den personal, utrustning och de anordningar som krävs för att genomföra kontrollerna, att de metoder som används motsvarar dem som föreskrivs i artikel 9 i förordning (EG) nr 1148/2001 och att den färska frukt och de färska grönsaker som exporteras från Marocko till gemenskapen uppfyller gemenskapens handelsnormer.

(3) Enligt de uppgifter från medlemsstaterna som kommissionen har tillgång till inträffade det bara vid mycket få tillfällen under perioden 1997–2000 att färsk frukt och färska grönsaker som importerats från Marocko inte uppfyllde handelsnormerna.

(4) Under ett antal år har företrädare för den marockanska kontrollmyndigheten regelbundet deltagit i flera seminarier och utbildningar som organiserats av olika medlemsstater. De har också vid vissa tillfällen deltagit i internationellt arbete för att upprätta handelsnormer för frukt och grönsaker, till exempel i arbetsgruppen för standardisering av lättfördärvliga livsmedel och kvalitetsförbättring vid FN:s ekonomiska kommission för Europa (ECE).

(5) Mot bakgrund av de uppgifter som inkommit bör det anses att överensstämmelsen med handelsnormerna garanteras på tillfredsställande villkor och det godkännande som anges i artikel 7 i förordning (EG) nr 1148/2001 bör beviljas, och samtidigt bör en officiell kontaktperson samt kontrollmyndighet i Marocko utses.

(6) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för färsk frukt och färska grönsaker

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De kontroller av överensstämmelse med handelsnormerna som utförs i Marocko av färsk frukt och färska grönsaker från Marocko godkänns härmed i enlighet med villkoren i artikel 7.1 i förordning (EG) nr 1148/2001.

Artikel 2

Namn och adress för den officiella kontaktperson i Marocko som skall ansvara för kontrollerna, och för den kontrollmyndighet som skall ansvara för genomförandet av desamma i enlighet med artikel 7.2 i förordning (EG) nr 1148/2001, anges i bilagan I till den här förordningen.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med dagen för offentliggörandet i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*, C-serien, av ett meddelande om att ett förvaltningssamarbete enligt artikel 7.8 i förordning (EG) nr 1148/2001 har inletts mellan gemenskapen och Marocko.

[1] EGT L 297, 21.11.1996, s. 1.
[2] EGT L 84, 28.3.2002, s. 1.
[3] EGT L 156, 13.6.2001, s. 9.
[4] EGT L 321, 6.12.2001, s. 15.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 9 oktober 2002.

På kommissionens vägnar
Franz FISCHLER
Ledamot av kommissionen

BILAGA

Officiell kontaktperson enligt artikel 7.2 i förordning (EG) nr 1148/2001

Ministère de l'Agriculture, du Développement Rural et des Eaux et Forêts
Quartier Administratif
Place Abdallah Chefchouani
BP 607
Rabat
Marocko
Tfn (212-37) 76 36 57/76 05 29
Fax (212-37) 76 33 78
E-postadress: webmaster@madprm.gov.ma

Kontrollmyndighet enligt artikel 7.2 i förordning (EG) nr 1148/2001

Etablissement Autonome de Contrôle et de Coordination des Exportations (EACCE)
Angle Boulevard Mohamed Smiha et Rue Moulay Mohamed El Baâmrani
Casablanca
Marocko
Tfn (212-22) 30 51 04/30 51 73/30 50 91/30 51 95
Fax (212-22) 30 51 68
E-postadress: eacce@eacce.org.ma

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1792/2002

av den 9 oktober 2002

om undantag från förordning (EG) nr 449/2001 vad gäller ansökningar om förskottsbetalning av stödet för tomater för regleringsåret 2002/2003

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2201/96 av den 28 oktober 1996 om den gemensamma organisationen av marknaden för bearbetade produkter av frukt och grönsaker ([1]), senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 453/2002 ([2]), särskilt artikel 6.1 i denna, och

av följande skäl:

(1) I artikel 12 i kommissionens förordning (EG) nr 449/2001 av den 2 mars 2001 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 2201/96 när det gäller stödordningen för bearbetade produkter av frukt och grönsaker ([3]), senast ändrad genom förordning (EG) nr 1426/2002 ([4]), fastställs villkoren för de stödansökningar som producentorganisationer som producerar tomater, persikor eller päron skall lämna in till det organ som utsetts av medlemsstaten. Enligt punkt 3 i samma artikel får medlemsstaten besluta att en ansökan om förskottsbetalning av stödet får inlämnas fram till och med den 30 september för den totala kvantitet tomater som levererats till bearbetning fram till och med den 15 september.

(2) I artikel 13.3 i förordning (EG) nr 449/2001 fastställs villkoren för utbetalningen av det belopp som det behöriga organet i medlemsstaten skall betala till stödmottagaren i enlighet med den ansökan om förskottsbetalning som avses i artikel 12.3. Beloppet skall betalas mellan den 16 och den 31 oktober.

(3) Under det innevarande regleringsåret för tomater har det i synnerhet i Italien rått extremt dåliga väderförhållanden. Därför är den kvantitet råvara som levererades till bearbetning före utsatt datum den 15 september betydligt mindre än normalt. På grund av detta kommer ansökningarna om förskottsbetalning av stödet att gälla endast små kvantiteter. Det finns följaktligen risk för att producenterna försätts i en besvärlig situation eftersom de kommer att beviljas ett stöd som är betydligt lägre än väntat.

(4) För att inte producenterna skall drabbas på grund av dessa extrema omständigheter bör ansökningarna om förskottsbetalning av stödet för tomater, dock endast under innevarande regleringsår, kunna lämnas in fram till och med den 10 oktober och omfatta de kvantiteter tomater som levererats till bearbetning fram till och med den 30 september, under förutsättning att detta inte medför några negativa effekter för kontrollen av systemet med produktionsstöd. Följaktligen bör det även vara möjligt att bevilja undantag från de datum som gäller utbetalning från det behöriga organet i medlemsstaten av det belopp som skall utbetalas till mottagaren enligt ansökan av förskottsbetalning liksom för det sätt på vilket kvantiteterna skall delas upp i den slutliga stödansökan.

(5) Med hänsyn till det akuta läge som råder är det nödvändigt att den här förordningen träder i kraft omedelbart.

(6) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för bearbetade produkter av frukt och grönsaker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Under innevarande regleringsår 2002/2003 och genom undantag från artikel 12.3 i förordning (EG) nr 449/2001 gäller att en medlemsstat får besluta att ansökningar om förskottsbetalning av stödet får lämnas in fram till och med den 10 oktober 2002 och gälla den totala kvantitet tomater som levererats till bearbetning fram till och med den 30 september 2002, under förutsättning att detta inte medför några negativa effekter för kontrollen av systemet med produktionsstöd.

Artikel 2

1. Genom undantag från artikel 13.3 andra stycket skall det behöriga organ i medlemsstaten som utnyttjar undantaget i artikel 1 betala ut beloppet mellan den 16 oktober och den 15 november 2002.

2. Genom undantag från artikel 13.3 sjätte stycket skall de kvantiteter som omfattas av en slutgiltig stödansökan som har lämnats in enligt artikel 1 delas upp på två perioder, nämligen fram till och med den 30 september respektive från och med den 1 oktober.

([1]) EGT L 297, 21.11.1996, s. 29.
([2]) EGT L 72, 14.3.2002, s. 9.
([3]) EGT L 64, 6.3.2001, s. 16.
([4]) EGT L 206, 3.8.2002, s. 4.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 9 oktober 2002.

På kommissionens vägnar
Franz FISCHLER
Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1793/2002

av den 9 oktober 2002

om fastställande för regleringsåret 2001/2002 av den beräknade olivoljeproduktionen och det enhetsbelopp för produktionsstöd som får betalas ut i förskott

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning nr 136/66/EEG av den 22 september 1966 om den gemensamma organisationen av marknaden för oljor och fetter [1], senast ändrad genom förordning (EG) nr 1513/2001 [2],

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2261/84 av den 17 juli 1984 om allmänna bestämmelser om beviljande av stöd för framställning av olivolja och stöd till organisationer för producenter av olivolja [3], senast ändrad genom förordning (EG) nr 1639/98 [4], särskilt artikel 17a.1 i denna, och

av följande skäl:

(1) I artikel 5 i förordning nr 136/66/EEG föreskrivs att enhetsbeloppet för produktionsstödet bör minskas i en medlemsstat om den faktiska produktionen överskrider den garanterade nationella kvantiteten enligt punkt 3 i samma artikel. För att bedöma omfattningen av detta överskridande bör hänsyn tas till den beräknade produktionen av bordsoliver som bearbetas till olivolja, uttryckt i olivoljeekvivalenter som beräknas på grundval av de bearbetningskoefficienter som för Spanien anges i kommissionens beslut 2001/650/EG [5], ändrat genom beslut 2001/883/EG [6], för Grekland i kommissionens beslut 2001/649/EG [7], ändrat genom beslut 2001/880/EG [8], för Portugal i kommissionens beslut 2001/670/EG [9], ändrat genom beslut 2001/878/EG [10], för Frankrike i kommissionens beslut 2001/648/EG [11], ändrat genom beslut 2001/879/EG [12], och för Italien i kommissionens beslut 2001/658/EG [13], ändrat genom beslut 2001/884/EG [14].

(2) I artikel 17a i förordning (EEG) nr 2261/84 föreskrivs att produktionen för det berörda regleringsåret skall beräknas för att enhetsbeloppet för det produktionsstöd för olivolja som får betalas ut i förskott skall kunna fastställas. Detta belopp bör fastställas på en nivå som innebär att varje risk för felaktig utbetalning till olivoljeproducenter undviks. Detta belopp gäller också för bordsoliver uttryckt i olivoljeekvivalenter.

(3) För att produktionen skall kunna beräknas bör medlemsstaterna meddela kommissionen uppgifter om prognoser för produktionen av olivolja och i förekommande fall av bordsoliver för varje regleringsår. Kommissionen får använda andra informationskällor. På grundval av dessa uppgifter bör för varje medlemsstat den beräknade produktionen av olivolja och av bordsoliver, uttryckt i olivoljeekvivalenter, fastställas till de nedan angivna nivåerna.

(4) Vid fastställandet av förskottsbeloppet bör hänsyn tas till det belopp som avsätts till åtgärder för att förbättra kvaliteten på produktionen av olivolja och bordsoliver som fastställs i artikel 5.9 i förordning nr 136/66/EEG.

(5) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för oljor och fetter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. För regleringsåret 2001/2002 skall den beräknade produktionen av olivolja uppgå till

— 1 575 575 ton för Spanien,

— 2 592 ton för Frankrike,

— 398 588 ton för Grekland,

— 713 620 ton för Italien,

— 33 808 ton för Portugal.

2. För regleringsåret 2001/2002 skall den beräknade produktionen av bordsoliver uttryckt i olivoljeekvivalenter uppgå till

— 64 155 ton för Spanien på grundval av en utjämningskoefficient på 11,5 %,

— 130 ton för Frankrike på grundval av en utjämningskoefficient på 13 %,

— 13 000 ton för Grekland på grundval av en utjämningskoefficient på 13 %,

— 1 806 ton för Italien på grundval av en utjämningskoefficient på 13 %,

— 782 ton för Portugal på grundval av en utjämningskoefficient på 11,5 %.

[1] EGT 172, 30.9.1996, s. 3025/66.
[2] EGT L 201, 26.7.2001, s. 4.
[3] EGT L 208, 3.8.1984, s. 3.
[4] EGT L 210, 28.7.1998, s. 38.
[5] EGT L 229, 25.8.2001, s. 20.
[6] EGT L 327, 12.12.2001, s. 43.
[7] EGT L 229, 25.8.2001, s. 16.
[8] EGT L 326, 11.12.2001, s. 42.
[9] EGT L 235, 4.9.2001, s. 16.
[10] EGT L 326, 11.12.2001, s. 40.
[11] EGT L 229, 25.8.2001, s. 12.
[12] EGT L 326, 11.12.2001, s. 41.
[13] EGT L 327, 12.12.2001, s. 44.
[14] EGT L 231, 29.8.2001, s. 16.

3. För regleringsåret 2001/2002 skall det förskottsbelopp som avses i artikel 17a.1 i förordning (EEG) nr 2261/84 vara

— 57,18 euro/100 kg för Spanien,

— 117,36 euro/100 kg för Frankrike,

— 117,36 euro/100 kg för Grekland,

— 90,54 euro/100 kg för Italien,

— 117,36 euro/100 kg för Portugal.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 9 oktober 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1794/2002

av den 9 oktober 2002

om rättelse av förordning (EG) nr 1249/2002 om ändring av förordning (EG) nr 2366/98 om tillämpningsföreskrifter för systemet med produktionsstöd för olivolja för regleringsåren 1998/1999–2003/2004

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning nr 136/66/EEG av den 22 september 1966 om den gemensamma organisationen av marknaden för oljor och fetter [1], senast ändrad genom förordning (EG) nr 1513/2001 [2], särskilt artikel 5 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2261/84 av den 17 juli 1984 om allmänna bestämmelser om beviljande av stöd för framställning av olivolja och stöd till organisationer för producenter av olivolja [3], senast ändrad genom förordning (EG) nr 1639/98 [4], särskilt artikel 19 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1638/98 av den 20 juli 1998 om ändring av förordning nr 136/66/EEG om den gemensamma organisationen av marknaden för oljor och fetter [5], ändrad genom förordning (EG) nr 1513/2001, särskilt artikel 4 i denna, och

av följande skäl:

(1) Till följd av att ett antal sakfel har konstaterats bör artikel 1.1 och 1.2 i kommissionens förordning (EG) nr 1249/2002 [6] rättas.

(2) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för oljor och fetter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Artikel 1 i förordning (EG) nr 1249/2002 skall rättas på följande sätt:

1. I punkt 1 skall den nya artikeln 12a i förordning (EG) nr 2366/98 ändras på följande sätt:

   a) I första stycket skall inledningen ersättas med följande:

   ”På grundval av de deklarationer som avses i artiklarna 2 och 5 och de stödansökningar som avses i artikel 12 skall de producerande medlemsstaterna för regleringsåret 2002/2003 fastställa den beräknade produktionen av jungfruolja från nya olivträd enligt artikel 4 första stycket i förordning (EG) nr 1638/98 genom att multiplicera den genomsnittliga avkastningen per fullvuxet olivträd med summan av”

   b) I andra stycket skall inledningen ersättas med följande:

   ”Den genomsnittliga avkastningen från ett fullvuxet olivträd skall beräknas genom att den mängd producerad jungfruolja som avses i artikel 12.1 b divideras med summan av”

2. Punkt 2 skall ersättas med följande:

   ”2. I artikel 14.1 skall första stycket ersättas med följande:

   För varje olivodlare skall den kvantitet som berättigar till stöd motsvara den kvantitet jungfruolja som verkligen producerats, minskad med den produktion från nya olivträd som avses i artikel 12a och ökad med den schablonmässigt fastställda kvantitet olja av olivrestprodukter som anges i punkt 2 i den här artikeln.”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 november 2002.

---

[1] EGT 172, 30.9.1966, s. 3025/66.
[2] EGT L 201, 26.7.2001, s. 4.
[3] EGT L 208, 3.8.1984, s. 3.
[4] EGT L 210, 28.7.1998, s. 38.
[5] EGT L 210, 28.7.1998, s. 32.
[6] EGT L 183, 12.7.2002, s. 5.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 9 oktober 2002.

På kommissionens vägnar
Franz FISCHLER
Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1795/2002

av den 9 oktober 2002

om ändring av förordning (EG) nr 1623/2000 om tillämpningsföreskrifter för förordning (EG) nr 1493/1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin, vad beträffar marknadsmekanismerna

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1493/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin [1], senast ändrad genom förordning (EG) nr 2528/2001 [2], särskilt artikel 33 i denna, och

av följande skäl:

(1) I avdelning III kapitel II i Kommissionens förordning (EG) nr 1623/2000 av den 25 juli 2000 om tillämpningsföreskrifter för förordning (EG) nr 1493/1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin, vad beträffar marknadsmekanismerna [3], senast ändrad genom förordning (EG) nr 1315/2002 [4], föreskrivs en stödordning för vindestillation till konsumtionssprit. Ordningen infördes för första gången för vinåret 2000/2001. På grundval av erfarenheter från de två första tillämpningsåren bör ändringar göras.

(2) Den period då destillationen får ske bör omdefinieras så att den bättre stämmer överens med vinproduktionen i alla vinproducerande medlemsstater. Av samma anledning bör en fortlöpande period fastställas för undertecknande och godkännande av destillationsavtal istället för de gällande tvåveckorsperioderna.

(3) Erfarenheten från de senaste vinåren visar att producenterna ofta väljer att själva utföra destillationen, vilket innebär att det finns en risk för störningar på alkoholmarknaden, eftersom det inte är möjligt att kontrollera att det lägsta tillåtna uppköpspriset för vin iakttas. Artikel 65 i förordning (EG) nr 1623/2000 bör därför ändras så att producenternas möjlighet att själva utföra destillationen utgår.

(4) I vissa regioner i gemenskapen förekommer emellertid särskilda produktions- och marknadsstrukturer, inbegripet de särskilda destillationsstrukturerna, vilka identifierades i lagstiftningshänseende i samband med att ordningen för obligatorisk destillation av biprodukter från vinframställningen. Detta gäller producenterna i vinodlingsområde A och den tyska delen av vinodlingsområde B och de områden där vin odlas i Österrike, som på grund av struktursvårigheter varit befriade från destillationskravet. För en av regionernas vidkommande var det nödvändigt att ändra reglerna för krisdestillation på grund av de höga kostnaderna för transport till de få och avlägset belägna destillerierna. Om producenterna i de aktuella regionerna inte själva skulle utföra destillationen skulle de praktiskt taget inte ha möjlighet att destillera vin till alkohol. För att dessa producenter inte skall uteslutas från åtgärden bör det föreskrivas att de får fortsätta att själva destillera.

(5) Det tycks också vara nödvändigt att omdefiniera perioderna och villkoren för lagring av den alkohol som erhållits genom destillation, samt definitionen av måttenheten för stöd, för att ta bättre hänsyn till den ekonomiska verkligheten i alkoholsektorn.

(6) Erfarenheten har visat att det finns vissa brister i texten till förordning (EG) nr 1623/2000, särskilt när det gäller frisläppandet av säkerheten i de fall då nästan hela avtalet genomförts, ansökningstiden för stöd och införandet av volymtolerans för lagrade destillationsprodukter. Bristerna bör därför åtgärdas genom att nya bestämmelser införs.

(7) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för vin.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 1623/2000 ändras på följande sätt:

1. Kapitel II i avdelning III skall ersättas med följande:

"KAPITEL II

FRIVILLIG DESTILLATION

Artikel 63

Kapitlets syfte

I detta kapitel fastställs tillämpningsföreskrifter för ordningen för destillation av vin till konsumtionssprit enligt artikel 29 i förordning (EG) nr 1493/1999.

Artikel 63a

Inledning av destillationen

1. Varje vinår skall den destillation av bordsvin och vin som lämpar sig för framställning av bordsvin som avses i artikel 29 i förordning (EG) nr 1493/1999 genomföras mellan den 1 oktober och den 15 december samt mellan den 1 oktober och den 30 december för vinåret 2002/2003.

[1] EGT L 179, 14.7.1999, s. 1.
[2] EGT L 345, 29.12.2001, s. 10.
[3] EGT L 194, 31.7.2000, s. 45.
[4] EGT L 192, 20.7.2002, s. 24.

2. Den kvantitet bordsvin och vin som lämpar sig för framställning av bordsvin och för vilken en producent får ingå avtal skall begränsas till en procentandel, att fastställa, av den producerade kvantiteten av dessa viner som han har deklarerat under ett av de tre senaste vinåren, inklusive det innevarande om deklarationen redan lämnats. Under ett givet vinår får producenten inte ändra det produktionsår som valts som referens för beräkning av procentandelen. Under vinåret 2002/2003 skall procentandelen vara 25 %.

Kvantiteten bordsvin och vin som lämpar sig för framställning av bordsvin skall endast vara den som anges som vin i kolumnen 'bordsvin' i den produktionsdeklaration som avses i tabell C i Kommissionens förordning (EG) nr 1282/2001 (*).

3. Varje producent som under det innevarande vinåret framställt bordsvin eller vin som lämpar sig för framställning av bordsvin får ingå ett eller flera avtal eller en eller flera deklarationer enligt artikel 65 i den här förordningen. Till avtalet eller deklarationen skall bifogas ett bevis för att en säkerhet på 5 euro per hektoliter har ställts. Dessa avtal eller deklarationer är inte överförbara.

4. Medlemsstaterna skall senast den 10 januari innevarande vinår till kommissionen anmäla den totala volymen för de avtal eller deklarationer som har lämnats in enligt artikel 65.1 för denna destillation under den period som avses i punkt 1 i denna artikel. För vinåret 2002/2003 skall datumet dock skjutas fram till den 15 januari.

5. Om de kvantiteter för vilka avtal eller deklarationer har ingåtts och som meddelats kommissionen den dag som avses i punkt 4 överskrider eller riskerar att överskrida de kvantiteter som överensstämmer med de tillgängliga budgetresurserna, eller innebär att möjligheterna till upptagning inom sektorn för konsumtionssprit överskrids eller riskerar att överskridas, skall kommissionen fastställa en enhetlig procentsats för godtagande av de kvantiteter vin som omfattas av de anmälda avtalen eller deklarationerna. I så fall skall den säkerhet som avses i punkt 3 släppas fri för de kvantiteter som anmälts men ej godtagits.

6. Medlemsstaterna skall godkänna avtalen eller deklarationerna i fråga mellan den 25 januari och den 15 februari

— för hela volymen om kommissionen inte har fastställt den procentsats som anges i punkt 5,

— för den volym som blir resultatet av tillämpning av en procentssats om någon sådan har fastställts.

För vinåret 2002/2003 skall dessa datum dock skjutas fram till den 1 februari och den 20 februari.

Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om den totala volym som de godkända avtalen omfattar senast den 20 mars pågående vinår.

Avtal eller deklarationer som har lämnats in till de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna, men inte anmälts till kommissionen i enlighet med bestämmelserna i punkt 4, får inte godkännas.

7. Genom undantag från punkt 5 får medlemsstaterna godkänna avtal eller deklarationer före den 25 januari för en kvantitet på högst 30 % av den kvantitet som anges i avtalen eller deklarationerna. Under vinåret 2002/2003 skall procentandelen vara 35 %.

8. De vinkvantiteter som anges i avtalet skall levereras till ett destilleri senast den 15 juli under det aktuella vinåret.

9. Den säkerhet som avses i punkt 3 skall frisläppas i proportion till hur stora kvantiteter som levererats, när producenten lägger fram bevis för att leverans till destilleriet har skett. När minst 95 % av volymerna i avtalet har bearbetats skall hela säkerheten frisläppas.

10. Det vin som levereras till destilleriet skall destilleras senast den 30 september följande vinår.

(*) EGT L 176, 29.6.2001, s. 14.

Artikel 64

Stödbelopp och stödregler

1. Det primära stöd som avses i artikel 29.4 i förordning (EG) nr 1493/1999 och som skall betalas ut till destillatören eller, i de fall som avses i artikel 65.3 i den här förordningen, till producenten av det vin som destilleras enligt det här kapitlet, skall uppgå till följande belopp per volymprocent alkohol och per hektoliter som erhålls genom destillationen:

— 1,751 euro per volymprocent och hektoliter för råalkohol, vindestillat och vinsprit,

— 1,884 euro per volymprocent och hektoliter för neutral alkohol,

Stödansökan skall lämnas till den behöriga myndigheten senast den 30 november påföljande vinår.

Den behöriga myndigheten skall betala ut stödet inom tre månader efter det att bevis enligt artikel 65.8 i den här förordningen har uppvisats.

2. Det sekundära stöd för lagring av alkohol som framställts genom destillation och som avses i artikel 29.6 i förordning (EG) nr 1493/1999 skall uppgå till 0,00042 euro per dag, per volymprocent och per hektoliter.

Lagringsansökan skall lämnas in till den behöriga myndigheten senast en månad före lagringsperiodens början. Den får endast avse redan framställd alkohol. Ansökan skall minst innehålla volym och egenskaper för den produkt som skall lagras, samt planerade datum för lagringsperiodens början och slut.

Om den behöriga myndigheten inte har gjort några invändningar inom denna tidsfrist på en månad skall det planerade datumet anses vara det faktiska datumet för lagringsperiodens början.

Det sekundära stödet skall endast betalas ut till destillatören, och det beviljas endast

— för lägst 100 hl alkohol som lagrats i behållare som rymmer minst 100 hl, och

— för minst sex månader och högst tolv månader. Från och med den sjunde månaden får den destillatör som inte har begärt förskott enligt artikel 66 i denna förordning avsluta avtalet i förväg genom att meddela sista datum till den behöriga myndigheten före det aktuella datumet.

Den mängd alkohol för vilken destillatören får ingå avtal under ett vinår får inte överstiga den mängd alkohol som samma destillatör erhållit genom destillationsavtal enligt artikel 29 i förordning (EG) nr 1493/1999 under ett av de två vinår som föregår vinåret i fråga.

De destillationsprodukter som kan omfattas av avtal om lagring skall ha framställts av producenten under de vinår som avses i föregående stycke och eller i tillämpliga fall under tidigare vinår.

En tolerans på 0,2 % per månad beräknad i förhållande till alkoholhalten är tillåten för den volym alkohol som lagras under början och slutet av lagringsperioden. Stöd skall betalas ut så länge toleransen inte överskrids, men om den överskrids skall stöd inte betalas ut.

Stödansökan skall lämnas in till den behöriga myndigheten senast sex månader efter lagringsperiodens slut. Medlemsstaterna skall fastställa föreskrifter för detta.

Den behöriga myndigheten skall betala det sekundära stödet inom tre månader från och med den dag då stödansökan lämnades in.

3. Alkohol som omfattas av stöden i den här artikeln får inte i ett senare skede köpas upp av de offentliga myndigheterna. Om destillatören trots detta vill sälja sin alkohol till de offentliga myndigheterna skall han i förväg betala tillbaka stöden i fråga.

Första stycket skall inte gälla för offentliga myndigheter som har ett alkoholförsäljningsprogram som inte inverkar menligt på traditionell användning, t.ex. miljöprogram för jordbruket som innebär att alkohol säljs inom bränslesektorn, och undantaget gäller då för de kvantiteter alkohol som säljs i ett sådant program."

2. Artikel 65 skall ändras på följande sätt:

a) Första stycket i punkt 3 skall ersättas med följande:

"3. De producenter som avses i punkt 1 i den här artikeln som själva har en destillationsanläggning, och som har för avsikt att destillera enligt det här kapitlet skall före ett fastställt datum lämna in en leveransdeklaration (nedan kallad deklaration) till den behöriga myndigheten för godkännande.

Producenterna i vinodlingszon A eller i den tyska delen av vinodlingszon B eller i områden som är planterade med vinstockar i Österrike, som avses i artikel 27.7 i förordning (EG) nr 1493/1999 får göra den destillation som avses i detta kapitel på beställning på en anläggning som tillhör en godkänd destillatör. För godkännande skall de till den behöriga myndigheten, före ett visst datum som skall fastställas, lämna in en leveransdeklaration, nedan kallad deklaration)."

b) I första stycket i punkt 7 skall följande läggas till:

"Medlemsstaterna får föreskriva kortare tidsfrister eller bestämda datum för när beviset skall lämnas in till den behöriga myndigheten."

c) Första stycket i punkt 8 skall ersättas med följande:

"8. Destillatören skall inom den av medlemsstaten fastställda tidsfristen meddela den behöriga myndigheten följande:

a) Kvantiteten vin, dess färg och verkliga alkoholhalt i volymprocent för varje producent som har levererat vin och för varje leverans, samt numret på det dokument som avses i artikel 70 i förordning (EG) nr 1493/1999 och som används för transport av vinet till destillatören.

b) Bevis för att heladen kvantitet vin som anges i avtalet eller i deklarationen har destillerats inom den fastställda tidsfristen.

c) Bevis för att man inom den fastställda tidsfristen har betalat det uppköpspris till producenterna som avses i punkt 6."

Artikel 2

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 9 oktober 2002.

På kommissionens vägnar
Franz FISCHLER
Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1796/2002

av den 9 oktober 2002

om ändring av förordning (EG) nr 1491/2002 om tillämpningsföreskrifter för de specifika åtgärder beträffande vin till förmån för de yttersta randområdena som införs genom rådets förordningar (EG) nr 1453/2001 och (EG) nr 1454/2001

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1453/2001 av den 28 juni 2001 om specifika åtgärder för vissa jordbruksprodukter till förmån för Azorerna och Madeira samt om upphävande av förordning (EEG) nr 1600/92 (Poseima) [1], särskilt artikel 34 i denna, och

av följande skäl:

(1) Genom artikel 31 i förordning (EG) nr 1453/2001 inrättas ett nytt stöd för lagring av ”verdelho”-vin på Azorerna.

(2) Enligt artikel 11.1 i kommissionens förordning (EG) nr 1491/2002 [2] skall ansökningarna om stöd för lagring av vin vara de behöriga myndigheterna tillhanda senast den 30 september 2002.

(3) För att ge de portugisiska myndigheterna möjlighet att anta samtliga de interna administrativa handlingar som krävs för att administrera stödordningen bör, som en engångsföreteelse och endast för vinåret 2001/2002, anhållan från Portugal om att förlänga ovannämnda tidsfrist fram till och med den 15 november 2002 beviljas.

(4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för vin.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Artikel 11.1 i förordning (EG) nr 1491/2001 skall ersättas med följande:

”1. För vinåret 2001/2002 skall de stödansökningar som avses i artikel 2 vara de behöriga myndigheterna tillhanda senast den 30 september 2002 medan de stödansökningar som avses i artikel 4 skall vara de behöriga myndigheterna tillhanda senast den 15 november 2002.”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 9 oktober 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

[1] EGT L 198, 21.7.2001, s. 26.
[2] EGT L 224, 21.8.2002, s. 49.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1797/2002
av den 9 oktober 2002
om fastställande av importtullar inom rissektorn

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris [1], senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 411/2002 [2],

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1503/96 av den 29 juli 1996 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 3072/95 vad avser importtullar inom rissektorn [3], senast ändrad genom förordning (EG) nr 1298/2002 [4], särskilt artikel 4.1 i denna, och

av följande skäl

(1) I artikel 11 i förordning (EG) nr 3072/95 föreskrivs att när de produkter som avses i artikel 1 i den förordningen importeras, skall de tullsatser som föreskrivs i den gemensamma tulltaxan tas ut. För de produkter som avses i punkt 2 i denna artikel skall emellertid importtullen vara lika med det interventionspris som gäller för dessa produkter vid importen ökat med en särskild procentsats, om det rör sig om råris eller helt slipat ris, minskat med cif-importpriset, om denna importtull inte överstiger tullsatsen i Gemensamma tulltaxan.

(2) Enligt artikel 12.3 i förordning (EG) nr 3072/95 skall cif-importpriserna beräknas på grundval av representativa priser för produkten i fråga på världsmarknaden eller på gemenskapens importmarknad för produkten.

(3) I förordning (EG) nr 1503/96 fastställs tillämpningsföreskrifter för förordning (EG) nr 3072/95 vad avser importtullar inom rissektorn.

(4) Importtullarna skall tillämpas tills ett nytt fastställande träder i kraft. De förblir likaså gällande om det inte finns någon börsnotering som kan utgöra referenspris i enlighet med artikel 5 i förordning (EG) nr 1503/96 under två veckor före nästa period för fastställande.

(5) För att få systemet för importtullar att fungera normalt bör vid beräkningen av dessa tullar de marknadskurser som fastställs under en referensperiod fortsätta att tillämpas.

(6) Tillämpningen av förordning (EG) nr 1503/96 medför att det skall fastställas importtullar enligt bilagorna i denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Importtullarna inom rissektorn som avses i artikel 11.1 och 11.2 i förordning (EG) nr 3072/95 skall fastställas i bilaga I i denna förordning på grundval av de faktorer som tas upp i bilaga II.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 10 oktober 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 9 oktober 2002.

På kommissionens vägnar
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk

[1] EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.
[2] EGT L 62, 5.3.2002, s. 27.
[3] EGT L 189, 30.7.1996, s. 71.
[4] EGT L 189, 18.7.2002, s. 8.

BILAGA I

Importtullar vad gäller ris och brutet ris

(EUR/t)

KN-nummer	Importtull [5]				
	Tredje land (undantaget AVS och Bangladesh) [3]	AVS [1] [2] [3]	Bangladesh [4]	Basmati från Indien och Pakistan [6]	Egypten [8]
1006 10 21	[7]	69,51	101,16		158,25
1006 10 23	[7]	69,51	101,16		158,25
1006 10 25	[7]	69,51	101,16		158,25
1006 10 27	[7]	69,51	101,16		158,25
1006 10 92	[7]	69,51	101,16		158,25
1006 10 94	[7]	69,51	101,16		158,25
1006 10 96	[7]	69,51	101,16		158,25
1006 10 98	[7]	69,51	101,16		158,25
1006 20 11	264,00	88,06	127,66		198,00
1006 20 13	264,00	88,06	127,66		198,00
1006 20 15	264,00	88,06	127,66		198,00
1006 20 17	264,00	88,06	127,66	14,00	198,00
1006 20 92	264,00	88,06	127,66		198,00
1006 20 94	264,00	88,06	127,66		198,00
1006 20 96	264,00	88,06	127,66		198,00
1006 20 98	264,00	88,06	127,66	14,00	198,00
1006 30 21	[7]	133,21	193,09		312,00
1006 30 23	[7]	133,21	193,09		312,00
1006 30 25	[7]	133,21	193,09		312,00
1006 30 27	[7]	133,21	193,09		312,00
1006 30 42	[7]	133,21	193,09		312,00
1006 30 44	[7]	133,21	193,09		312,00
1006 30 46	[7]	133,21	193,09		312,00
1006 30 48	[7]	133,21	193,09		312,00
1006 30 61	[7]	133,21	193,09		312,00
1006 30 63	[7]	133,21	193,09		312,00
1006 30 65	[7]	133,21	193,09		312,00
1006 30 67	[7]	133,21	193,09		312,00
1006 30 92	[7]	133,21	193,09		312,00
1006 30 94	[7]	133,21	193,09		312,00
1006 30 96	[7]	133,21	193,09		312,00
1006 30 98	[7]	133,21	193,09		312,00
1006 40 00	[7]	41,18	[7]		96,00

[1] För import av ris med ursprung i och som kommer från AVS-länderna skall importtull tillämpas inom ramen för den ordning som fastställs genom rådets ändrade förordning (EG) nr 1706/98 (EGT L 215, 1.8.1998, s. 12) och kommissionens förordning (EG) nr 2603/97 (EGT L 351, 23.12.1997, s. 22).

[2] I enlighet med förordning (EEG) nr 1706/98, skall importtull inte tillämpas på produkter som har sitt ursprung i länder i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet och som direktimporteras till det franska utomeuropeiska departementet Réunion.

[3] I artikel 11.3 i förordning (EG) nr 3072/95 fastställs importtullen för import av ris till det franska utomeuropeiska departementet Réunion.

[4] För import av ris, undantaget brutet ris (KN-nummer 1006 40 00), med ursprung i Bangladesh skall importtull tillämpas inom ramen för den ordning som fastställs genom rådets förordning (EEG) nr 3491/90 (EGT L 337, 4.12.1990, s. 1) och kommissionens ändrade förordning (EEG) nr 862/91 (EGT L 88, 9.4.1991, s. 7).

[5] Import av produkter med ursprung i de utomeuropeiska länderna och territorierna (ULT) skall befrias från importtull enligt artikel 101.1 i rådets ändrade beslut 91/482/EEG (EGT L 263, 19.9.1991, s. 1).

[6] Importtullen för råris av sorten Basmati med ursprung i Indien och Pakistan skall nedsättas med 250 EUR/t (artikel 4a i förordning (EG) nr 1503/96, ändrad).

[7] Tull som fastställts i den Gemensamma tulltaxan.

[8] För import av ris med ursprung i och som kommer från Egypten skall importtull tillämpas inom ramen för den ordning som fastställs genom rådets förordning (EG) nr 2184/96 (EGT L 292, 15.11.1996, s. 1) och kommissionens förordning (EG) nr 196/97 (EGT L 31, 1.2.1997, s. 53).

BILAGA II

Beräkning av importtull inom rissektorn

	Paddyris	Indicaris		Japonicaris		Brutet ris
		Råris	Helt slipat ris	Råris	Helt slipat ris	
1. Importtull (EUR/ton)	(1)	264,00	416,00	264,00	416,00	(1)
2. Beräkningsfaktorer:						
a) Cif-pris ARAG (EUR/ton)	—	221,52	228,23	265,31	286,50	—
b) Pris fritt ombord (EUR/ton)	—	—	—	234,70	255,89	—
c) Sjöfrakt (EUR/ton)	—	—	—	30,61	30,61	—
d) Källa	—	USDA och operatörer	USDA och operatörer	Operatörer	Operatörer	—

(1) Tull som fastställts i den Gemensamma tulltaxan.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1798/2002

av den 9 oktober 2002

om utfärdande av importlicenser för färskt, kylt eller fryst nötkött av hög kvalitet

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 936/97 av den 27 maj 1997 om öppnande och förvaltning av tullkvoter för färskt, kylt eller fryst nötkött av hög kvalitet samt fryst buffelkött [1], senast ändrad genom förordning (EG) nr 1524/2002 [2], och

av följande skäl:

(1) I förordning (EG) nr 936/97 fastställs i artiklarna 4 och 5 villkoren angående ansökningar om och utfärdande av importlicenser för det kött som avses i artikel 2 f i samma förordning.

(2) I artikel 2 f i förordning (EG) nr 936/97 fastställs att den kvantitet av färskt, kylt eller fryst nötkött av hög kvalitet med ursprung i Förenta staterna och i Kanada som får importeras på särskilda villkor fr.o.m. den 1 juli 2002 t.o.m. den 30 juni 2003 skall vara 11 500 ton.

(3) Det bör påpekas att de licenser som utfärdas i enlighet med denna förordning endast kan användas under deras giltighetstid med förbehåll för gällande bestämmelser om hälsoskydd.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Alla ansökningar om importlicenser för färskt, kylt eller fryst nötkött av hög kvalitet i enlighet med artikel 2 f i förordningen (EG) nr 936/97 som lämnats in från och med den 1 till och med den 5 oktober 2002 skall beviljas i sin helhet.

2. Ansökningar om licenser för 4 461,279 ton lämnas in i enlighet med artikel 5 i förordning (EG) nr 936/97 under de första fem dagarna i november 2002.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 11 oktober 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 9 oktober 2002.

På kommissionens vägnar
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk

---

[1] EGT L 137, 28.5.1997, s. 10.
[2] EGT L 229, 27.8.2002, s. 7.

DOMSTOLEN

ÄNDRING I DOMSTOLENS RÄTTEGÅNGSREGLER
av den 17 september 2002

DOMSTOLEN HAR ANTAGIT FÖLJANDE ÄNDRING I SINA RÄTTEGÅNGSREGLER

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 245 tredje stycket i detta,

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen, särskilt artikel 160 tredje stycket i detta,

med beaktande av protokollet om stadgan för Europeiska kol- och stålgemenskapens domstol, särskilt artikel 55 i detta, och

av följande skäl:

(1) Artikel 20 i protokollet om stadgan för Europeiska gemenskapernas domstol, i dess lydelse enligt rådets beslut 2002/653/EG av den 12 juli 2002 [1], ger tredje stater rätt att delta i mål om förhandsavgörande vid domstolen då ett avtal, som avser ett visst område och som ingåtts av rådet och en eller flera tredje stater, föreskriver ett sådant deltagande när en domstol i en medlemsstat till domstolen har hänskjutit en fråga för förhandsavgörande som omfattas av avtalets tillämpningsområde.

(2) Det skall fastställas regler som skall tillämpas i fråga om språk när en tredje stat deltar i ett sådant mål om förhandsavgörande.

Med rådets enhälliga godkännande den 12 juli 2002.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. I artikel 29.3 skall följande stycke införas:

"De tredje stater som deltar i ett mål om förhandsavgörande i enlighet med artikel 20 sista stycket i EG-stadgan kan ges tillåtelse att använda ett annat av de i punkt 1 nämnda språken än rättegångsspråket. Denna bestämmelse skall tillämpas på såväl skriftliga som muntliga inlägg. Justitiesekreteraren skall ombesörja översättning till rättegångsspråket."

2. I artikel 104.1 skall följande stycke införas:

"När en tredje stat har rätt att delta i ett mål om förhandsavgörande i enlighet med artikel 20 sista stycket i EG-stadgan, skall den nationella domstolens beslut i sin ursprungliga lydelse tillställas denna stat, varvid en översättning till något av de språk enligt den tredje statens val som anges i artikel 29.1 i dessa rättegångsregler skall bifogas."

Artikel 2

Dessa ändringar i rättegångsreglerna är giltiga på de språk som avses i artikel 29.1 och skall offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*. De träder i kraft den dag de offentliggörs.

Utfärdade i Luxemburg den 17 september 2002.

[1] EGT L 218, 13.8.2002, s. 1.

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 9 april 2002

om den stödordning C 74/2001 (ex NN 76/2001) som Belgien planerar att genomföra till förmån för diamantsektorn

[delgivet med nr K(2002) 1345]

(Endast de franska och nederländska texterna är giltiga)

(Text av betydelse för EES)

(2002/778/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 88.2 första stycket i detta,

med beaktande av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, särskilt artikel 62.1 a i detta,

efter att i enlighet med nämnda artiklar ha gett berörda parter tillfälle att yttra sig [1] och med beaktande av dessa synpunkter,

och av följande skäl:

I. FÖRFARANDE

(1) I juli 1999 mottog kommissionen ett klagomål från föreningen för rådiamanthandlare med anledning av den interna kompensationsfonden för diamantsektorn, (nedan kallad kompensationsfonden). Med anledning av detta klagomål uppmanade kommissionen genom en skrivelse av den 15 november 1999 (D/64713) Belgien att inkomma med ytterligare upplysningar. Genom en skrivelse av den 6 december 1999 (registrerad samma dag under nummer A/39442) begärde Belgien en tidsfrist till och med den 31 januari 2000 för att lämna upplysningarna, vilket kommissionen tillmötesgick genom en skrivelse av den 8 december 1999 (D/65127). Genom en skrivelse av den 27 januari 2000 (registrerad den 28 januari 2000 under nummer A/30751) begärde Belgien en förlängning av tidsfristen till och med den 29 februari 2000. Belgien lämnade närmare upplysningar genom en skrivelse av den 28 februari 2000 (registrerad den 1 mars 2000 under nummer A/31802). Ett möte mellan Belgien och kommissionen ägde rum den 3 februari 2000, och ett andra möte den 25 april 2000. Också den klagande parten skickade flera skrivelser med kompletterande upplysningar till kommissionen.

(2) Den 13 mars 2000 ogiltigförklarade den belgiska regeringen av procedurskäl beslutet om ändring av de bestämmelser som låg till grund för kompensationsfonden. Såväl uppbörden av avgifterna som utbetalningarna sköts upp. Belgien blev invecklat i olika rättsliga förfaranden föranledda av oberättigade utbetalningar.

[1] EGT C 363, 19.12.2001, s. 11.

(3) Under överläggningar som ägde rum den 25 april 2000 åtog sig Belgien att återkräva de belopp som utbetalats till Lens Diamond Industries NV, den enda stödmottagaren som beviljats mer än 100 000 euro. Genom en skrivelse av den 8 augusti 2000 (D/54231) begärde kommissionen en skriftlig bekräftelse av detta åtagande och närmare upplysningar om återkravsförfarandena. Genom en skrivelse av den 28 augusti 2000 (registrerad den 29 augusti 2000 under nummer A/37035) ansökte Belgien om att tidsfristen för att lämna de begärda upplysningarna skulle förlängas till och med den 30 september 2000. Kommissionen tillmötesgick denna begäran genom en skrivelse av den 31 augusti 2000 (D/54503). Belgien översände upplysningarna genom en skrivelse av den 2 oktober 2000 (registrerad den 6 oktober 2000 under nummer A/38191). Kommissionen begärde ytterligare upplysningar genom en skrivelse av den 11 oktober 2000 (D/55155) och påminde Belgien om detta genom en skrivelse av den 29 november 2000 (D/55935). Belgien svarade genom en skrivelse av den 11 december 2000 (registrerad den 13 december 2000 under nummer A/40511). Kommissionen begärde närmare upplysningar om återkravsförfarandets förlopp genom en skrivelse av den 18 januari 2001 (D/50188), 26 mars 2001 (D/51276), 17 maj 2001 (D/52040) och 29 juni 2001 (D/52666). Den advokatbyrå som företrädde Belgien svarade genom skrivelser av den 9 april 2001 (registrerad den 10 april 2001 under nummer A/32970) och den 12 juli 2001 (registrerad samma dag under nummer A/35663). Belgien bekräftade informationen i de sistnämnda skrivelserna genom en skrivelse av den 24 juli 2001 (registrerad den 26 juli 2001 under nummer A/36056). Belgien och den advokatbyrå som företrädde Belgien underrättade informellt kommissionen om att avsikten är att införa en ny stödordning i stället för den upphävda stödordningen. Genom en skrivelse av den 31 oktober 2001 (registrerad den 5 november 2001 under nummer A/38610) bekräftade Belgien denna information.

(4) Genom en skrivelse av den 17 oktober 2001 underrättade kommissionen Belgien om sitt beslut att inleda förfarandet enligt artikel 88.2 i EG-fördraget mot denna stödåtgärd. Belgien svarade genom en skrivelse av den 30 november 2001 (registrerad den 4 december 2001 under nummer SG(A/13215)). Beslutet tillkännagavs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* ([2]). Kommissionen uppmanade berörda parter att inkomma med synpunkter på åtgärden i fråga.

(5) Kommissionen fick in synpunkter bara från den klagande part som hade anhängiggjort ärendet (skrivelse av den 17 januari 2002, registrerad under nummer A/30398) och från själva kompensationsfonden (skrivelse av den 17 januari 2002, registrerad under nummer A/30353). Genom en skrivelse av den 24 januari 2002 (D/50280) tillsände kommissionen Belgien dessa synpunkter och gav Belgien tillfälle att kommentera dem. Kommissionen mottog kommentarer från advokatbyrån genom en skrivelse av den 28 februari 2002 (registrerad den 1 mars 2002 under nummer A/31591) och från Belgien genom en skrivelse av den 6 mars 2002 (registrerad den 11 mars 2002 under nummer A/31853). Slutligen översände advokatbyrån genom en skrivelse av den 20 mars 2002 (registrerad den 22 mars 2002 under nummer A/32195) ett exemplar av tidskriften National Geographic från mars 2002, som innehåller diverse artiklar som handlar om olika aspekter på diamanter.

II. **BESKRIVNING AV STÖDORDNINGEN**

(6) Åtgärderna i fråga syftar till att främja diamantsektorn i Antwerpen och att förhindra att diamantindustrin flyttar till tredje land utanför Europeiska gemenskapen. Detta mål skall uppnås genom att arbetsgivarna inom diamantindustrin beviljas förmåner som delvis kompenserar deras socialavgifter.

(7) Den ursprungliga stödordningen infördes genom lagen av den 26 mars 1999 om den belgiska handlingsplanen för sysselsättning 1998 ([3]) och det kungliga beslutet av den 3 juni 1999 ([4]) om ändring av det kungliga beslutet av den 21 november 1960 ([5]) om fastställande av stadgan för den interna kompensationsfonden för diamantsektorn.

(8) Enligt stödordningen skulle alla fysiska och juridiska personer som har sin huvudsakliga verksamhet eller kompletterande verksamhet inom diamanthandel eller diamantindustri åläggas att betala en avgift motsvarande en del av värdet på varje transaktion inom diamantsektorn. Samtliga företag

([2]) Se fotnot 1.
([3]) Belgiens officiella tidning av den 1 april 1999.
([4]) Belgiens officiella tidning av den 22 juni 1999, s. 23426.
([5]) Belgiens officiella tidning av den 8 december 1960.

etablerade i Belgien skulle betala denna avgift. Med transaktion avsågs varje avtal i syfte att skapa ett mervärde inom diamantförsäljningen som helhet, såväl på den nationella som den externa marknaden ([6]). Det fastställdes att avgiften skall vara 0,08 % från och med den 1 april 1999. Därefter skulle avgiften höjas och vara 0,10 % från och med den 1 april 2000. Avgifterna för 1999 beräknades till 313 125 000 belgiska franc (7,76 miljoner euro) ([7]).

(9) De influtna beloppen användes till att betala ut kompensationer till de arbetsgivare som anställde arbetstagare för diamantbearbetning (klyvning, slipning, reparation och sågning av diamanter). Utbetalningarna fastställdes av en förvaltningskommitté och begränsades till arbetsgivarnas avgifter inom det allmänna socialförsäkringssystemet. I praktiken täckte utbetalningarna bara en del av arbetsgivaravgifterna. Arbetsgivarnas rätt till dessa utbetalningar trädde i kraft den 1 juli 1999. Enligt Belgien utgjorde utbetalningarna 33 % av totallönen; de uppgick i medeltal till 1,2 %, varierande mellan 0,5 % och 3 %, av de totala produktionskostnaderna. Systemet skulle ha en degressiv karaktär: om det blev framgångsrikt skulle antalet anställda öka, varvid det utbetalda beloppet per anställd skulle minska. Belgien anser att alla stödmottagande företag utom ett omfattas av gemenskapsdefinitionen av små och medelstora företag.

(10) Genom ett beslut av den 13 mars 2000 upphävde den belgiska regeringen stödordningen från 1999. Totalbeloppet för de utbetalda ersättningarna uppgick till 172 254 892 belgiska franc (4,27 miljoner euro). I ett enda fall, dvs. Lens Diamond Industries NV, översteg beloppet 100 000 euro och uppgick till […] (*). Under tiden har Belgien förbundit sig att följa regeln om stöd av mindre betydelse ([8]) (nedan kallad förordningen om stöd av mindre betydelse) vid tillämpningen av den nya stödordningen.

(11) Då Belgien underrättade kommissionen om den stödordning som skulle ersätta den upphävda stödordningen, var diskussionen om alla aspekter på den nya stödordningen ännu inte avslutad, men på det hela taget skiljer sig den nya stödordningen uppenbarligen föga från den gamla. Det belopp som skall uppbäras skall också fastställas till 0,10 %, grunden för och fastställandet av utbetalningarna skall inte ändras. Stödordningen träder i kraft först under det första eller andra kvartalet 2002. Giltighetstiden är i princip obegränsad. Det bör noteras att Belgien inte har åtagit sig att följa förordningen om stöd av mindre betydelse vad beträffar tillämpningen av den nya stödordningen.

Skälen för att inleda förfarandet enligt artikel 88.2

(12) I sin preliminära undersökning anförde kommissionen att åtgärderna utgjorde stöd i den mening som avses i 87.1 i EG-fördraget och att stöden skulle utgöra driftsstöd, som inte omfattas av något undantag enligt artikel 87.2 och 87.3 i EG-fördraget.

III. SYNPUNKTER FRÅN BERÖRDA PARTER

(13) Den klagande parten, föreningen för rådiamanthandlare, stödjer de argument som kommissionen lade fram i sitt beslut om att inleda förfarandet. Åtgärden gynnar den belgiska diamantindustrin och leder framför allt till diskriminering mellan rådiamanthandlare, eftersom de som inte bedriver industriell verksamhet inte har någon som helst nytta av åtgärden. Åtgärden strider mot de sistnämnda handlarnas intressen: en belgisk handlare som köper en rådiamant för att sälja den i Tyskland skall betala avgiften, medan en handlare som inte är belgisk inte behöver betala denna avgift för samma transaktion.

(14) Kompensationsfonden för diamantindustrin håller med om Belgiens argument.

IV. KOMMENTARER FRÅN BELGIEN

(15) För det första förvånar sig Belgien över att beslutet att inleda förfarandet enligt artikel 88.2 inte bara gäller den upphävda åtgärden, utan också den föreslagna åtgärden, som Belgien ännu inte hade underrättat kommissionen om formellt.

([6]) Det innebär att avgiften gäller också exporttransaktioner, men inte importtransaktioner.
([7]) *Anm.*: I diamanthandeln i Antwerpen är det brukligt att ett diamantparti säljs till flera mäklare och diamanthandlare efter varandra innan en slutlig köpare hittas, och diamantpartiet är således föremål för flera transaktioner. Avgiften gäller dock inte transaktioner som inte är avsedda att skapa mervärde.
(*) Affärshemlighet.
([8]) Kommissionens förordning (EG) nr 69/2001 av den 12 januari 2001 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på stöd av mindre betydelse, EGT L 10, 13.1.2001, s. 30.

(16) Vidare gör Belgien gällande att diamantfondens resurser inte utgör statliga medel enligt definitionen av statligt stöd i artikel 87.1, vilket framgår av rättspraxis i målet PreussenElektra ([9]). Det är inte fråga om någon överföring av statsmedel, diamanthandlarnas bidrag ersätter arbetsgivaravgifterna. För staten är budgeteffekten neutral. Det faktum att bidragen uppbärs på grundval av bestämmelser i lag påverkar inte detta resonemang.

(17) För det tredje hävdar Belgien att stödordningen bara innebär en förstärkning av solidaritetsmekanismen, på samma sätt som i varje annat socialförsäkringssystem. Inom ramen för detta kommer arbetsgivaravgifterna för den sociala tryggheten inte längre att betalas av industriarbetsgivarna, utan av hela diamantsektorn, inklusive diamanthandlarna. Bortsett från denna ändring av solidaritetsmekanismen har systemet inte ändrats. Detta argument bekräftas av att en medverkande socialförsäkringsinstitution kan åta sig uppbörden av kompensationsavgifterna. Stödordningen för diamantsektorn kan jämföras med ett sektorspecifikt socialförsäkringssystem, på samma sätt som det finns andra specifika system, till exempel för sjömän.

(18) Belgien inskjuter att åtgärden inte har någon som helst påverkan på handeln mellan medlemsstaterna. Situationen i Antwerpen är mycket speciell. Staden är det viktigaste centrumet för handel med rådiamanter inom gemenskapen ([10]). Antwerpen står för uppskattningsvis 80 % av handeln med rådiamanter inom Europeiska gemenskapen. Endast 0,1 % av de rådiamanter som är föremål för handel i Antwerpen går till andra medlemsstater för bearbetning. Det årliga värdet på rådiamanter som behandlas i Belgien uppgår till cirka 500 miljoner US-dollar.

(19) Rådiamanthandlarna är inte utsatta för någon snedvridning av konkurrensen. Kompensationsavgifterna gäller bara industriell verksamhet, och har inga ogynnsamma följder för diamanthandlarna. Dessutom minskar avgifterna kostnaderna för bearbetade diamanter, vilket gynnar diamanthandlarna. Belgien har lämnat en halvtidsrapport, som visar att effekten varit gynnsam för hela diamantindustrin i Antwerpen.

(20) Belgien hänvisar också till ärendet ”Künstlersozialversicherung” (socialförsäkring för konstnärer) ([11]), som verkar ha vissa likheter med åtgärden inom diamantsektorn. I detta ärende upptäcktes det att förlag och pressbyråer var skyldiga att betala ett bidrag till vissa försäkringar för konstnärer och journalister. Kommissionen angrep åtgärden därför att den ledde till dubbel beskattning. Kommissionen åberopade aldrig en tillämpning av reglerna om statligt stöd, även om Tyskland bidrar till systemet med egna medel.

(21) Belgien har lämnat en analys som genomförts av en byrå för ekonomisk forskning. I rapporten beskrevs för det första konkurrenterna innanför och utanför Europeiska gemenskapen. Diamantföretagen i Nederländerna har enligt rapporten en lokal karaktär, genom att de främst inriktar sig på turister i Amsterdam och på den lokala smyckesindustrin. Den tyska industrin har enligt rapporten en mer industrialiserad karaktär och bedriver verksamhet i större skala än den nederländska. Enligt rapporten har de tyska företagen specialiserat sig på bearbetning av diamanter för medicinska ändamål och på reparationer. Det hävdas dock att dessa företag inte står i något konkurrensförhållande till den belgiska diamantindustrin, som tenderar att specialisera sig på bearbetning i stor skala av relativt stora och värdefulla diamanter. De viktigaste konkurrenterna finns i Indien, Israel, Förenta staterna, Thailand, Sri Lanka, Kina, Ryssland och Sydafrika.

(22) För det andra innehåller rapporten statistik över handeln med råa och bearbetade diamanter. Det framgår inte av denna statistik att handeln inom gemenskapen skulle påverkas. Försändelserna av rådiamanter till Nederländerna, Tyskland, Frankrike och Italien ökade under den period då den belgiska åtgärden tillämpades. Den procentuella ökningen är till och med större än när det gäller exporten till tredje land. Den belgiska exporten av bearbetad diamant till Frankrike har minskat sedan åtgärden infördes, medan exporten till Nederländerna, Tyskland och Italien har ökat. Ökningen har fortsatt efter det att åtgärden upphävdes, vilket väcker tvivel om åtgärdens eventuella effekt. Rapporten innehåller också uppgifter om importen av bearbetad diamant i Belgien. Dessa uppgifter möjliggör ingen klar slutsats om effekterna av åtgärden. I alla händelser avser största delen (70–80 %) av importen av bearbetad diamant sådana diamanter som har exporterats och som återimporterats efter kontroll.

([9]) Dom av den 13 mars 2000 i mål C 379/98, PreussenElektra AG och Schleswag AG mot Windpark Reussenköge III GmbH.

([10]) Företaget De Beers har i praktiken en monopolställning inom handeln med rådiamanter, som i Antwerpen bedrivs av ett fyrtiotal ”toezichthouders”. I de övriga medlemsstaterna finns det inga sådana ”toezichthouders”.

([11]) Dom av den 8 mars 2001 i mål C 68/99, kommissionen mot Tyskland, REG, s. I-1865.

(23) För det tredje innehåller rapporten en analys av vilka följder avgiften har för diamanthandlarna. Rapportens slutsats blir att avgiften inte leder till att de ”blandade” diamanthandlarna gynnas på de ”rena” diamanthandlarnas bekostnad, eftersom ingen diamanthandlare förväntas använda inkomsterna från andra verksamheter till att mildra effekten av avgiften. Detta resonemang innebär också att man inte skall vänta sig att de priser som diamanthandlarna fastställt påverkas av de anslag de beviljas på grund av deras industriella verksamhet. Dessutom utgör utbetalningarna bara en liten del av det totala priset (cirka 1,2 % av totalkostnaderna) och avgifterna, och gäller samma diamantproduktionskedja, vilket minskar nettoeffekten.

(24) Rapporten avslutas med två allmänna anmärkningar. För det första skulle åtgärden kunna ses som en korrigerande åtgärd för att mildra ett marknadsmisslyckande. Diamanthandeln gynnas av ”externa effekter” som beror på diamanthandelns kopplingar till diamantindustrin. Åtgärden leder till att dessa externa effekter blir interna. Enligt den andra allmänna anmärkningen är arbetskostnaderna i Belgien höga och skatte- och socialavgiftssystemen leder till snedvridningar. Enligt rapporten syftar åtgärden bara till att eliminera sådana snedvridningar.

V. **BEDÖMNING AV STÖDET**

V.1 **Stöd som avses i artikel 87.1 i EG-fördraget**

Statliga medel och domen i målet PreussenElektra

(25) De uppburna avgifterna måste betraktas som statliga medel. Åtgärden består av en skatteliknande avgift. Beloppet för och ändamålet med medlen fastställs i belgisk lagstiftning. EG-domstolen har i flera domar fastställt att skatteliknande avgifter kan utgöra statligt stöd ([12]). Kommissionen anser att domen i målet C-379/98 (PreussenElektra) ([13]) inte kan tillämpas på de fakta och omständigheter som föreligger i detta ärende. Inget diamantföretag får ersättningarna direkt från de företag från vilka avgiften uppbärs. I lagbestämmelserna fastställs inget lägsta pris för produkten i fråga, vilket var fallet i målet PreussenElektra. När det gäller kompensationsfonden är det fråga om en ”klassisk” skatteliknande avgift, som fastställts i lag och som förvaltas av en fond som inrättats genom samma lagstiftning, medan en fond som inrättats genom samma lagstiftning uppbär denna skatteliknande avgift och betalar ut ersättningarna. Arbetsministeriet godkänner storleken på de ersättningar som skall utbetalas. En företrädare för den belgiska regeringen, som utnämns av kungen på förslag av arbetsministern, deltar som rådgivande medlem i kontrollorganens möten. Regeringsföreträdaren kan emellertid överklaga alla beslut som han anser strida mot lag eller stadgar, och överklagandet har uppskjutande verkan. Beslutet i fråga träder i kraft om det inte upphävs av arbetsministern inom 20 dagar. Systemet omfattas av offentlig rätt. Med stöd av det upphävda systemet utnämnde kungen alla ledamöter i det allmänna förvaltningsorganet och den särskilda förvaltningskommitté som skall bistå detta. Vad det föreslagna systemet beträffar har Belgien uppgett att förhandlingar ännu pågår om reglerna för förvaltningen av kompensationsfonden.

Selektiva fördelar med åtgärden och (eventuella) snedvridningar

(26) Stöd som under en treårsperiod överstiger 100 000 euro per företag snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen genom att gynna vissa företag. Enligt EG-domstolens fasta rättspraxis är det fråga om stöd enligt artikel 87.1 i fördraget, när företag inom en viss bransch delvis befrias från socialavgifter, om syftet med åtgärden är att delvis befria företagen från de kostnader som föranleds av den

([12]) Se särskilt domen i mål C 78/76, Steinike & Weinlig mot Tyskland, Rec. 1977, s. 595. I domskälen 21 och 22 konstaterar domstolen följande: ”Förbudet i artikel 92.1 inbegriper alla former av stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel utan att det finns anledning att göra åtskillnad mellan sådana fall där stödet ges direkt av staten eller av offentliga eller privata organ som staten inrättat eller utsett för att administrera stödet; Vid tillämpningen av artikel 92 skall emellertid framför allt verkningarna av stödet för de företag eller tillverkare som är mottagare av detta beaktas och inte situationen för de organ som fördelar och administrerar stödet; En offentlig myndighets åtgärd, som innebär att vissa företag eller produkter gynnas, förlorar inte sin karaktär av gratisförmån på grund av att den helt eller delvis finansieras med avgifter som den offentliga myndigheten avkrävt de berörda företagen”.

([13]) Se fotnot 9.

normala tillämpningen av det allmänna socialförsäkringssystemet, utan att befrielsen är berättigad på grundval av systemets syfte eller art ([14]). Utbetalningarna av ersättningar är en sådan befrielse till förmån för företag inom den belgiska diamantindustrin, och för den tidigare stödordningens vidkommande särskilt till förmån för Lens Diamond Industries NV. Till arbetsgivare inom diamantsektorn i andra medlemsstater och arbetsgivare inom andra industrisektorer i Belgien betalas inga motsvarande ersättningar för deras socialavgifter. I det belgiska socialförsäkringssystemet bidrar arbetsgivarna med schablonmässiga avgifter till att finansiera den sociala tryggheten för sina anställda. Genom åtgärden skapar man ett selektivt undantag utanför det allmänna systemet för arbetsgivarna i diamantsektorn. Detta leder till en snedvridning av konkurrensen till förmån för de sistnämnda arbetsgivarna. Argumentet att det särskilda systemet förstärker solidariteten inom diamantsektorn påverkar inte denna slutsats. Belgien självt betraktar stödordningen som en anpassning som specifikt gäller diamantsektorn, och hänvisar till de speciella förhållanden inom denna sektor, som föranlett Belgien att vidta åtgärden i fråga. Detta bekräftar att åtgärden inte kan motiveras med det belgiska socialsystemets art och struktur. EG-domstolen fastställde i målet Maribel två och tre att stödordningar där man driver en sysselsättningspolitik med medel som innebär direkta konkurrensfördelar bara för företag inom vissa verksamhetsområden, inte berättigas av det belgiska socialförsäkringssystemets art och struktur ([15]).

(27) Vad beträffar Belgiens anmärkning om att det finns andra sektorsspecifika socialförsäkringssystem inom vissa sektorer, bland annat för sjömän, önskar kommissionen framhålla att den i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till sjötransporter har klargjort begreppet statligt stöd i samband med sjötransporter och, med hänsyn till denna sektors specifika karaktär, klargjort på vilka villkor sådant stöd kan anses förenliga med den gemensamma marknaden ([16]).

(28) Efter det att den belgiska regeringen upphävt stödordningen, har det organ som ansvarar för förvaltningen av kompensationsfonden inte längre några befogenheter att förrätta förvaltningshandlingar. Arbetsministern har tillfälligt övertagit förvaltningen av disponibla ekonomiska medel. För detta ändamål har han utsett personer som skall sköta förvaltningen, och deras arbete kontrolleras av utredningsmän. Genom upphävandet har också grunden för inbetalningar och utbetalningar från fonden försvunnit. På grund av detta är fonden inblandad i flera rättsliga förfaranden, som gäller återkrävande av olagliga utbetalningar. Utredningsmännen har dock fattat ett principbeslut om att utbetalningar skall börja återkrävas och återbetalningar göras först efter det att ett första principbeslut har fattats med avseende på detta förfarande. Kommissionen anser därför att återkrävandet av stödet inte sker utan dröjsmål och att det är osäkert, eftersom det är beroende av kommande beslut. För närvarande gäller förmånen fortfarande. Det framgår av de upplysningar Belgien har lämnat att den föreslagna stödordningen skulle ge motsvarande förmåner, som i själva verket skulle bli mycket större, eftersom stödordningen skulle tillämpas under en obegränsad tid.

Påverkan på handeln mellan medlemsstater

(29) När ett ekonomiskt stöd som beviljats av staten förstärker ett företags ställning i förhållande till andra, konkurrerande företag, inom handeln mellan medlemsstaterna, skall stödet enligt EG-domstolens rättspraxis anses påverka handeln mellan medlemsstater ([17]). I det föreliggandet fallet förstärker ersättningarna ställningen för diamantföretag på marknaden för förädlade diamanter. Dessa företag exporterar största delen av sin produktion, varav en stor del går till andra medlemsstater. Såsom Belgien har uppgett, finns det små koncentrationer av denna verksamhet också i andra medlemsstater, särskilt i Nederländerna (Amsterdam) och Tyskland (Idar-Oberstein).

([14]) Dom av den 5 oktober 1999 i mål 251/97, Frankrike mot kommissionen, REG, s. I-6639, domskäl 36. I detta domskäl hänvisas till domen av den 2 juli 1974 i mål 173/73, Italien mot kommissionen, Rec. s. 709, domskäl 33, och till domen av den 14 februari 1990 i mål C-301/87, Frankrike mot kommissionen, Rec., s. I-307, domskäl 41.
([15]) Dom av den 17 juni 1999 i mål C-75/97, Belgien mot kommissionen, REG, s. I-3671, domskäl 39.
([16]) Gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till sjötransport, EGT C 205, 5.7.1997.
([17]) Dom av den 17 september 1980, Philip Morris mot kommissionen, 730/79, Rec., s. 2671, domskäl 11, och av den 30 april 1998, Vlaams Gewest mot kommissionen, T-214/95, REG, s. II-717, domskäl 50.

(30) Kommissionen kan inte hålla med om att diamantföretagen i Nederländerna och Tyskland inte skulle konkurrera med de belgiska företagen. I praktiken förekommer det konkurrens: det kan förväntas att de lokala kunderna (lokala juvelerare, partihandeln inom juvelerarbranschen osv.) gör en analys av förhållandet mellan pris och kvalitet för ”lokala” diamanter jämfört med dem som importerats från Belgien. Man kan till och med utgå från att turisterna främjar konkurrensen, eftersom diamantcentrumen är kända över hela världen. Vissa företag med verksamhet i Amsterdam säljer till exempel en betydande del av sin produktion till amerikaner, som vet att företagen har ett gott rykte. Kunderna beaktar konkurrensen mellan Antwerpen och Amsterdam redan när de väljer resmål.

(31) Dessutom är de belgiska diamantföretagen i regel verksamma inom samma marknadssegment som sina europeiska konkurrenter. Antwerpen har redan förlorat en betydande marknadsandel till företag i låglöneländer. De belgiska företagen kommer i allt större utsträckning att tvingas stärka sin ställning inom segmentet för produkter av hög kvalitet. Det är just i det segmentet många nederländska (och troligen också tyska) företag är verksamma. Den byrå som på uppdrag av Belgien gjorde en ekonomisk utredning anmärkte att man bör göra åtskillnad mellan belgiska företag som specialiserat sig på ”storskalig” verksamhet och de företag i andra medlemsstater som bedriver ”småskaligare” verksamhet ([18]). Kommissionen håller dock inte med om detta, eftersom det rör sig om en och samma produktmarknad ([19]).

(32) Även om den främsta följden av ersättningarna är en sänkning av arbetskostnaderna, kan det inte uteslutas att de också förstärker de stödmottagande företagens ställning på marknaderna för insatsvaror, särskilt marknaden för rådiamanter. Företaget De Beers har en särskilt stark ställning i detta avseende. I hela Europa låter företaget bara ett fyrtiotal aktörer i diamantbranschen (”toezichthouders”) sälja rådiamanter. Det är vanligt förekommande att rådiamanter är föremål för flera transaktioner efter varandra innan de bearbetas. Samma belgiska, nederländska, tyska m.fl. företag bedriver således handel med varandra på denna marknad.

(33) Kommissionen instämmer i slutsatserna i rapporten från den ekonomiska forskningsbyrån (sidan 2) om att siffrorna om handeln måste tolkas med största försiktighet, och de kan inte ge avgörande bevis. Man kan diskutera de perioder som beaktats, de tidsfrister som kan behövas för att fastställa stödordningens effekter och en hel rad andra faktorer som kan inverka på de upplysningar som lämnats. Dessutom får man inte förringa omfattningen av den diamantindustri som är verksam utanför Belgien, men inom gemenskapen. På grundval av de upplysningar Belgien har lämnat kan man till exempel räkna ut att antalet diamantarbetare utanför Belgien inom gemenskapen är cirka 7–10 % av totalantalet ([20]).

(34) Den upphävda åtgärden och den föreslagna åtgärden förstärker därför konkurrenspositionen för de belgiska diamantföretagen i förhållande till deras konkurrenter i andra medlemsstater. I den mån Belgien inte uppfyller villkoren i förordningen om stöd av mindre betydelse, vilket verkar vara fallet åtminstone för företaget Lens Diamond Industries NV, anser kommissionen att den upphävda åtgärden och den föreslagna åtgärden påverkar handeln mellan medlemsstater.

(35) Eftersom alla faktorer som ingår i definitionen av stöd föreligger, anser kommissionen att den upphävda stödordningen och den föreslagna nya stödordningen är ett stöd enligt artikel 87.1 i EG-fördraget, i den mån Belgien inte uppfyller villkoren i förordningen om stöd av mindre betydelse.

(36) Belgien har därför brutit mot bestämmelserna i artikel 88.3 i EG-fördraget genom att bevilja stöd utan förhandsanmälan och förhandsgodkännande.

([18]) Dessutom är de flesta belgiska företag mycket små, och i Amsterdam finns det också ”medelstora” företag inom branschen.

([19]) Belgien har inte visat att segmentet för diamanter som bearbetats för medicinskt bruk är helt separat från övriga segment inom diamantsektorn, och har inte heller visat att inte ett enda belgiskt företag är verksamt inom detta segment. Även om alla dessa omständigheter hade förelegat, hade det varit fråga om ett undantag, till och med i Tyskland: Idar-Oberstein är framför allt känt för sin ädelstensindustri, inte för kirurgiska instrument.

([20]) I denna siffra har inte beaktats olika typer av anställningsförhållanden eller det faktum att en betydande del av arbetet inom diamantsektorn sker svart.

Jämförelse med målet "Künstlersozialversicherung" (socialförsäkring för konstnärer)

(37) Det överträdelseärende som EG-domstolen behandlade i mål C-68/99 har, såsom framhävs i domskäl 14, en begränsad räckvidd, och påverkar inte kommissionens analys av åtgärderna i fråga mot bakgrund av reglerna om statligt stöd. Avsaknaden av en sådan analys med avseende på statligt stöd påverkar i alla händelser inte kommissionens analys av kompensationsfonden för diamantsektorn.

V.2 **Stödets förenlighet med den gemensamma marknaden**

(38) Det stöd som beviljats på grundval av den gamla stödordningen och det stöd som skall beviljas på grundval av den föreslagna stödordningen minskar de stödmottagande företagens löpande kostnader utan att det har något samband med stödberättigande investeringskostnader eller skapandet av sysselsättning. Kommissionen betraktar därför stödet som driftsstöd.

(39) Kommissionen måste granska om stödet är förenligt med EG-fördraget. Därför har kommissionen undersökt om undantagsbestämmelserna i artikel 87.2 och 87.3 i EG-fördraget är tillämpliga i detta fall. Undantagsbestämmelserna i artikel 87.2 i EG-fördraget kan inte tillämpas, eftersom det inte är fråga om a) stöd av social karaktär som ges till enskilda konsumenter, b) stöd för att avhjälpa skador som orsakats av naturkatastrofer eller andra exceptionella händelser, och c) stöd för att uppväga ekonomiska nackdelar som uppkommit genom Tysklands delning. Undantagsbestämmelserna i artikel 87.3 a, b och d i EG-fördraget är inte heller tillämpliga; eftersom det inte är fråga om stöd för att främja den ekonomiska utvecklingen i regioner där levnadsstandarden är onormalt låg eller där det råder allvarlig brist på sysselsättning, och inte heller stöd för att främja genomförandet av viktiga projekt av gemensamt europeiskt intresse eller stöd för att främja kultur eller bevara kulturarvet.

(40) För övrigt har Belgien inte heller försökt motivera stödet med någon av de ovannämnda formella grunderna.

(41) Den andra delen av undantaget i artikel 87.3 c i EG-fördraget, som gäller stöd för att underlätta utveckling av vissa näringsverksamheter eller vissa regioner, kan inte heller tillämpas, eftersom det inte är fråga om stöd till startinvesteringar eller för att skapa arbetstillfällen till företag i en region som är berättigad till sådant stöd. Stödet är inte heller avsett för företag i avsides belägna områden. Den första delen av detta undantag, som avser stöd för att underlätta utvecklingen av viss ekonomisk verksamhet, är inte heller tillämplig. För det första är stödet inte avsett för forskning och utveckling, för uppnående av miljömål eller för investeringar som genomförs av små och medelstora företag. För det andra är det avsett som sektoriellt sysselsättningsstöd, men villkoren för att kommissionen skall anse sådant stöd förenligt med den gemensamma marknaden är inte uppfyllda. Både i riktlinjerna om sysselsättningsstöd ([21]) och i kommissionens tillkännagivande om kontroll av statligt stöd och sänkning av arbetskraftskostnaderna ([22]) påpekar kommissionen att sådant stöd som är avsett för en eller flera känsliga sektorer som lider av överkapacitet eller är i svårigheter, i regel är av sådan art att kommissionen inte kan anse det förenligt med den gemensamma marknaden. Enligt punkt 23 i det sistnämnda tillkännagivandet har en sänkning av socialavgifterna en verklig effekt bara om det gäller sektorer som är mindre utsatta för internationell konkurrens, särskilt inom vissa tjänstesektorer. Diamantförädlingsindustrin är inte skyddad från internationell konkurrens. Belgien hävdar att ersättningarna i fråga rättar till marknadsmisslyckanden som föranleds av att diamanthandeln orsakar externa effekter, som i sin tur orsakas av de höga socialavgifterna. Kommissionen anser att dessa motiveringar inte är tillräckliga för att stödet skall kunna anses förenligt med den gemensamma marknaden. När kommissionen utarbetade riktlinjerna om sysselsättningsstöd och tillkännagivandet om sänkning av arbetskraftskostnaderna kunde förekomsten av sådana marknadsmisslyckanden inom olika sektorer inte övertyga den om att sådana åtgärder skulle kunna anses förenliga med den gemensamma marknaden, med beaktande av deras konkurrenssnedvridande effekt.

([21]) EGT C 334, 12.12.1995, s. 4. Förlängningen av giltighetstiden har offentliggjorts i EGT C 371, 23.12.2000, s. 12.
([22]) EGT C 1, 3.1.1997, s. 10.

(42) Eftersom inget undantag enligt artikel 87 är tillämpligt, är den upphävda stödordningen och den föreslagna stödordningen oförenliga med den gemensamma marknaden, i den mån Belgien inte uppfyller villkoren i förordningen om stöd av mindre betydelse.

(43) I rådets förordning (EG) nr 659/1999 ([23]) föreskrivs att kommissionen skall återkräva stöd som är olagligt och oförenligt med den gemensamma marknaden. Denna åtgärd är nödvändig för att återställa den situation som rådde innan stödet utbetalades samt för att eliminera alla ekonomiska fördelar som det företag som mottagit det olagliga stödet haft från och med den dag då stödet beviljades. Återkravet skall ske utan dröjsmål och i enlighet med förfarandena i nationell lagstiftning, förutsatt att dessa förfaranden gör det möjligt att omedelbart och effektivt verkställa detta beslut. Det stöd som skall återkrävas skall innefatta ränta som löper från den dag stödet stod till stödmottagarens förfogande till den dag det har återbetalats. Räntan skall beräknas på grundval av den referensränta som används vid beräkningen av bidragsekvivalenten inom ramen för regionalstöd.

VI. **SLUTSATS**

(44) De ersättningar som beviljats de belgiska diamantföretagen, särskilt stödet till Lens Diamond Industries NV, som beviljats av den interna kompensationsfond för diamantsektorn som inrättats genom den upphävda stödordningen, och de ersättningar som skall beviljas ur den nya kompensationsfond som Belgien planerar, utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i EG-fördraget, i den mån Belgien inte uppfyller villkoren i förordningen om stöd av mindre betydelse.

(45) Kommissionen konstaterar att Belgien har genomfört 1999 års stödordning i strid med artikel 88.3 i EG-fördraget. Det faktum att åtgärden har upphävts av den belgiska regeringen påverkar inte denna slutsats.

(46) De ersättningar som utbetalats till diamantföretagen på grundval av den upphävda åtgärden och den föreslagna åtgärden skall betraktas som driftsstöd i den mån Belgien inte uppfyller villkoren i förordningen om stöd av mindre betydelse. Eftersom inget av undantagen i artikel 87.2 och 87.3 är tillämpligt, är stöden oförenliga med den gemensamma marknaden.

(47) Det olagliga stödet skall återkrävas av stödmottagarna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det statliga stöd som Belgien har genomfört till förmån för företag i diamantbranschen och den åtgärd Belgien avser att genomföra till stöd för sådana företag är oförenligt med den gemensamma marknaden, om villkoren i kommissionens förordning om stöd av mindre betydelse inte är uppfyllda.

Artikel 2

Belgien skall vidta alla åtgärder som är nödvändiga för att från stödmottagarna återkräva det stöd som avses i artikel 1 och som olagligen redan utbetalats till stödmottagarna.

Återkravet skall ske utan dröjsmål och i enlighet med förfarandena i nationell lagstiftning, förutsatt att dessa förfaranden gör det möjligt att omedelbart och effektivt verkställa detta beslut. Det stöd som skall återkrävas skall innefatta ränta som löper från den dag stödet stod till stödmottagarnas förfogande till den dag det har återbetalats. Räntan skall beräknas på grundval av den referensränta som används vid beräkningen av bidragsekvivalenten inom ramen för regionalstöd.

Artikel 3

Belgien skall inom två månader från delgivningen av detta beslut underrätta kommissionen om vilka åtgärder som har vidtagits för att följa beslutet.

([23]) EGT L 83, 27.3.1999, s. 1.

Artikel 4

Detta beslut riktar sig till Konungariket Belgien.

Utfärdat i Bryssel den 9 april 2002.

På kommissionens vägnar
Mario MONTI
Ledamot av kommissionen

RÄTTELSER

Rättelse till kommissionens förordning (EG) nr 2535/2001 av den 14 december 2001 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1255/1999 när det gäller ordningen för import av mjölk och mjölkprodukter och om öppnande av tullkvoter

(Europeiska gemenskapernas officiella tidning L 341 av den 22 december 2001)

På sidan 34 i artikel 16.3 första stycket skall det

i stället för: ”3. Importlicenserna skall vara giltiga under en period på 50 dager från och med det datum då de utfärdades enligt artikel 23.2 i förordning (EG) nr 1291/2000.”

vara: ”3. Importlicenserna skall vara giltiga under en period på 150 dagar från och med det datum då de utfärdades enligt artikel 23.2 i förordning (EG) nr 1291/2000.”.